

Forberedelse maatte være ogsaa et Moment af politisk Tillid til, hvordan den foregik. Nu skal der komme en saadan Bekendtgørelse, og Kl. 4 skulde jeg egentlig have været til Møde derom. Det er ganske klart, at en saadan omfangsrig Bekendtgørelse, der indeholder Dannelse af en ny Brændselsinstitution, om hvilken jeg ikke ved, hvordan den skal være, som bevarer en Tillidsmandsinstitution paa Brændselsområdet og fastsætter Maksimalpris paa alt Brændselet, vil den højtærede Indenrigsminister ikke kunne faa igennem Afviklingsudvalget med samme Lethed, som det kunde ske, hvis den var saglig og politisk tilfredsstillende forberedt. Derfor har han lagt sig Hindringer i Vejen paa Forhaand ved ikke at imødekomme det simple og naturlige Ønske om, at vi maatte blive repræsenteret i den saglige Forberedelse, ligesom hans Partier var det tidligere.

Jeg kan sige til den højtærede Indenrigsminister, at vi skal slet ikke være saa fordringsfulde af forlange et Flertal indenfor de Kommissioner, som arbejder sammen med ham — han og hans konservative Meningsfæller havde jo Flertal i alle de Nævn og Kommissioner, som arbejdede sammen med mig. Jeg henstiller blot til ham at overveje vort Ønske, fordi han netop med Hensyn til Den overordentlige Kommission paa ny ligesom har erklæret, at han har til Hensigt at fjerne denne for ham — man fik af hans Tale næsten det Indtryk: ubehagelige Kommission. Den højtærede Minister siger først, at denne Kommission maa Regeringen have Føling med. Ja, det er klart, Regeringen maa have Føling med Den overordentlige Kommission. Men er det nu ikke mærkeligt, at jeg kunde have Føling med Den overordentlige Kommission gennem en Formand, om hvilken det er bekendt, at han har været saa nær ved at blive Medlem af det nuværende Ministerium, at der maatte en meget stor Sten til at hindre det. Altsaa, naar jeg har kunnet have Føling med Formanden for Den overordentlige Kommission, som tilhører et andet Parti, hvad skulde der da være til Hinder for, at den nuværende Indenrigsminister har Føling med en Mand, som han har været lige ved at blive Kollega med indenfor sit Ministerium? Det er ogsaa ganske klart, at Ministeriet ikke blot maa have Føling med Den overordentlige Kommission, men ogsaa maa have Mulighed for at følge dens Arbejde. Men her maa jeg rigtignok sige, at den højtærede Indenrigsminister gav mig et besynderligt Billede af sin Arbejdsmetode vedrørende Den overordentlige Kommission. Han sagde nemlig,

at Industriraadets Henvendelse angaaende Sæbesituationen kendte han ikke, før den blev offentliggjort, og det beklagede han: Industriraadet skulde selvfølgelig have henvendt sig til Regeringen. Deri kan jeg give den højtærede Indenrigsminister ganske Ret, Industriraadet burde ubetinget være gaaet til Ministeren; det var ikke passende at offentliggøre Henvendelsen, før Ministeren havde haft Lejlighed til at se den. Men forud for denne Skrivelse er der gaaet adskillige Forhandlinger med Den overordentlige Kommission, og dem erklærede den højtærede Indenrigsminister slet ikke at kende noget til. Hvorledes er dette dog muligt? Hvad er det for en Arbejdsmetode? Jeg maa, skønt jeg her kommer til at tilbyde Vejledning, hvad jeg ved, den højtærede Statsminister ikke sætter Pris paa, gøre opmærksom paa, hvorledes Forholdene var ordnet, da jeg var Minister. Da var det nemlig saaledes, at enhver til Den overordentlige Kommission indgaaet Skrivelse og enhver fra Den overordentlige Kommission udgaaende Skrivelse samt alle Forhandlingerne indenfor Kommissionen, som jo blev mangfoldiggjort og tilstillet Medlemmerne, samtidig blev tilstillet mig, hvorved jeg var i Stand til at følge alt, hvad der foregik og behandlede i Kommissionen. Altsaa, tidligere Henvendelser fra Industriraadet til Den overordentlige Kommission vilde være kendte af Ministeren, og hvis det trak op til, at Sagen ikke kunde ordnes paa den Maade, Ministeren ønskede det, vilde han have Lejlighed til gennem Den overordentlige Kommissions Formand at fremme Sagen paa en anden Maade; det vilde altsaa ikke kunne ske, at Ministeren staar og siger om Sagen, at han ikke kender noget som helst til den, før Industriraadet offentliggjorde sit Slutdokument, som viser, at der er indtraadt en Stridstilstand. — Altsaa, som en Vejledning for, hvorledes man kan faa Samarbejde med Den overordentlige Kommission og Føling med den, beder jeg denne Meddelelse optaget.

Med Hensyn til min Fremhævelse af Brændselsspørgsmaalet og dets Betydning maa jeg sige, at jeg beklageligvis synes, at den højtærede Indenrigsminister ikke tilnærmelsesvis lagde den Vægt paa dette Spørgsmaal, som det har. Vi ved nu efter den højtærede Handelsministers Udtalelser, at vi snart vil faa Valutakommissionens Indstilling, og efter hvad der er fremkommet om denne Sag, haaber jeg, det vil vise sig, at Regeringen ikke vil følge den Vej, som et Mindretal indenfor Valutakommissionen under konservativ og aabenbar politisk